

T.C. Resmî Gazete

Tesis tarihi: 7 Teşrinievvel 1336

Idare ve yazı işleri için
Başvekâlet Neşriyat Müdürlüğüne
müracaat olunur.

18 ŞUBAT 1937
PERŞEMBE

SAYI: 3537

KANUNLAR

Orman Kanunu

Kanun №: 3116

Kabul tarihi: 8/2/1937

BİRİNCİ KISIM

Umumi hükümler

BİRİNCİ FASIL

Ormanın tarifi, taksimi, murakabesi

Madde 1 — Bu kanunun tatbikında kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olup da herhangi bir çeşit orman hasılatı veren ağaç ve ağaççıkların toplu halleri yerleriyle beraber orman sayılır.

Sazlıklar ve muhitin tabiatı itibarile koru ve baltalık yapılamıyan veya step florasile örtülü yerler her çeşit dikenlik ve fundalıklarla parklar ve ormanlara bitişik olmıyan beş hektardan az sahipli arazi üzerindeki ağaçlar ve ağaççıklar ormandan sayılmaz.

Madde 2 — Buldukları mevki ve vaziyet ve haiz oldukları hususiyet noktasından halkın, memleketin sıhhat, selâmet menfaatine yarayacak olup da birinci madde şümulüne girmeyecek olan muayyen ağaçlı sahalar İcra Vekilleri Heyeti kararile belli edilerek buralardaki ağaç kat'iyatı orman idaresinin iznine tâbi tutulabilir.

Madde 3 — Ormanlar dörde ayrılmıştır:

1 - Devlet ormanları;

2 - Umuma mahsus ormanlar (köy, belediye ve idarei hususiyeler gibi hükmi şahsiyeti haiz âmme müesseselerine aid ormanlar);

3 - Vakıf ormanlar;

4 - Hususî ormanlar.

Madde 4 — Devletten başkasına aid olan bütün ormanlar da bu kanunun hükümleri dairesinde Devletin murakabesi altında olup Devlet namına bu murakabe orman idaresi tarafından yapılır.

İKİNCİ KISIM

Devlet ormanları

BİRİNCİ FASIL

Ormanların sınırlanması

Madde 5 — Devlet ormanlarının ve bu ormanların içinde ve bitişigindeki otlak, yaylak, kışlak, sulak ve diğer ormanlar ve her nevi arazi ile sınırları tesbit olunarak sınırlanması işini aşağıdaki komisyonlar yapar.

Bu komisyonlar, Ziraat Vekâletince tayin edilecek bir orman başmühendisi veya mühendisinin başkanlığı altında yüksek orman tahsili görmüş bir orman memuru ve Adliye Vekâletince hukuk mezunları arasından tayin edilecek bir hukukçu ve vukuf erbabından olarak beldelerde belediye encümenleri, köylerde ihtiyar heyetleri tarafından seçilecek ikişer zattan teşekkül eder. Bu komisyonlara lüzumu kadar kâtib verilebilir.

Askerî memnu mıntakalardaki ormanların sınırları tesbit olunurken Millî Müdafaaın da bir mümessili bu komisyonlara iştirak eder.

Komisyonların işe başlayacakları gün mahallin en büyük mülkiye memuru tarafından ilişiği olan kaza ve nahiyelerde bir ay evvel ilân olunur.

Madde 6 — Komisyonlar, yaptıkları tahdid işlerini bir defter üzerinde tesbit ederler. Başlanan istikamette gelen bir komşu için defterin sağ sayfasına bir madde açılır. Buraya hudud, zaviye ve komşu arazi ile olan münasebetler yazılır. Sol sayfaya da kroki tersimatı yapılır. Her maddenin altı komisyon ve gelmiş ise komşu tarafından zabıt halinde imzalanır.

Madde 7 — Komisyonların tahdid mazbatalarının hulâsaları Resmî Gazete ile ilân edilir. Hududu gösteren kroki de dahil olduğu halde bunların birer sureti alâkalı belde ve köylerin münasib yerlerine talik olunur. Asılma tarihi beldelerde belediye encümenlerinin, köylerde ihtiyar heyetlerinin tasdik edecekleri bir vesika ile tevsik olunur. Bu talik, şahsen tebliğ

hükümdedir. Zabıt mündericatına razı olmıyanlar, talik tarihinden itibaren üç ay içinde mahallî mahkemelerine müracaatla itiraz edebilirler. Bu müddet içinde itiraz vuku bulmazsa komisyonun kararı kat'ileşir. Komisyonların alâkadar ile birlikte yaptığı uzlaşma mazbatalarındaki hükümler kat'i olup imza edenin buna itiraza hakkı yoktur.

Madde 8 — Tahdid edilecek ormanların bitişiğinde veya içinde mülkü veya toprağı olanlar tahdid gününde bizzat kendileri veya vekilleri hazır bulunur ve mülklerinin hududlarını gösterirler ve bu husustaki vesikalarını ibraz ederler.

İlân olduğu halde alâkası olanların tahdidde bulunmalarını komisyonun tahdid işlerini durduramaz.

Madde 9 — Sınır işaretleri, zaviyelerde ve uzun tuller istikametinde hendekler, yontma taşlar ve kuru duvarlarla tesbit olunur. Bunların her türlü masrafı Devlete aittir.

Madde 10 — Tahdid komisyonlarının, kanunun tatbikından itibaren her yıl en az 250 bin hektar orman üzerinde çalışmaları ve sınırlama ve ayırma işinin nihayet beş senede ikmali mecburidir.

Madde 11 — Tahdid komisyonları müretteb adedin yarısından bir fazlasile toplanabilir ve mevcudun ekseriyetile karar verebilir. Reyler müsavi çıkarsa, reis bulduğu taraf ekseriyet kazanmış sayılır.

Madde 12 — Tahdid komisyonlarına tayin edilecek olan reis ve azalar memur değillerse, bunların herbirine ayda 100 liradan 200 liraya kadar ücret verilir.

Belediye ve köy ihtiyar heyetleri tarafından ehli vukuf olarak seçilecekler 100 kuruştan 150 kuruşa kadar yevmiye, kâtiblere ayda 75 lirayı geçmemek şartile münasib ücret verilir.

Ehli vukuf ile kâtiblere vazifeye gidecekleri yerlere kadar kilometre başına 30 kuruşu geçmemek üzere mutad nakil vasıtaları ücreti olarak sarfedecekleri hakikî miktar derecesinde nakil vasıtası ücreti verilir başkaca harcırah verilmez. Memur olsun, ücretli olsun reis ve azalara dahi aynı şekilde nakil vasıtası ücreti verilmekle beraber vazife başında geçirecekleri her gün için 150 kuruş yevmiye verilir başkaca harcırah verilmez.

Tahdid komisyonlarındaki gerek memur ve gerekse memur olmayan reis ve azalarla kâtiblerin maaş, ücret, yevmiye ve nakil vasıtası paraları ve sair masrafları her yıl hesap edilerek bütçeye konur.

Madde 13 — Tahdidi yapılmış ve kat'ileşmiş olan ormanlar tapuca hiç bir harç ve resim alınmaksızın Hazine namına tescil olunur.

İKİNCİ FASIL

İstimlâk ve mübadele

Madde 14 — Devlet ormanlarının ağaçlı veyahut ormandan açılmış çıplak yerlerindeki yaylak, kışlak, otlak ve sulama gibi her nevi haklarla binalar ve hızarlar ve her nevi mallar istimlâk olunabilir veya bunlar mukabilinde bunların sahiplerine rızalarile değerince arazi ve emlak verilebilir.

Binalar ve hızarlar gibi mallarını söküp götürmek isteyenlere müsaade olunur.

Madde 15 — Sınırlanmış Devlet ormanları içinde veya dışında bulunan köylerin ve dağınık evlerin ve açılmış tarhaların ormanlara ziyani dokunduğu anlaşılır veya halkın, memleketin sıhhat, selâmet ve menfaati icabı orman olmıyan muayyen bir sahada orman yetiştirmek icab ederse, burada oturanlar Vekiller Heyeti kararile başka yerlere kaldırılabilir. Bunların bıraktıkları gayrimenkuller orman mefhumuna girer.

Bu suretle orman mefhumuna giren bu malların bedellerinin sahiplerine ödenmesi ve bu yerlerde oturanların nakilleri

ve yerleştirilmeleri 2510 numaralı İskân Kanunu hükümlerine göre yapılır.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Devlet ormanlarının satılması ve bunlar üzerinde irtifak hakkı tesisi ve bu ormanlara civar köylerin hakları

Madde 16 — Devlet ormanlarının toprağıle birlikte şahıslara veya müesseselere devir ve temlik bir kanun ile izin alınmasına ve bunlar üzerinde her hangi bir şekilde irtifak hakkı tesisi Vekiller Heyetince karar verilmesine bağlıdır.

Madde 17 — Parasız intifa hakkı kaldırılmıştır. Türkiyeye yeniden gelecek ve İskân Kanununa göre memleket içinde bir yerden diğer bir yere nakledilecek ve topluca köy kuracak göçmenlerle yer sarsıntısı, yangın ve sel gibi sebeplerle felâkete uğramış veya bu kanun mucibince ormanlara zarar olduğu için ormanların içinde veya dışında oturanlardan veya oturdukları yerlerde yeniden orman yetiştirileceği için başka tarafa nakledilmiş olan köylülerden ihtiyaçları tahakkuk edenlere, yapacakları ev, ahır ve samanlık için bir defaya mahsus olmak üzere orman idaresinin göstereceği ormanlardan İcra Vekilleri Heyeti kararile parasız olarak kerestelik ağaç veya tomruk veya kereste verilebilir ve bunlar mümkün mertebe en yakın ormanlardan temin olunur.

Madde 18 — Ormanların içinde veya orman sınırlarına köy ortasından ufki hattı müstakim üzerinde beş kilometre uzaklığa kadar bulunan köylülere zatî ihtiyaçları için dikili ağaçlara aid tarife bedelinin dörtte birini ve ayrıca kesme ve taşıma masraflarını ödemek şartile ormanların istif edilmiş yerlerinden veya orman memurunun göstereceği mahallerden kerestelik tomruk ve mahrukat verilir.

Aynı mesafe dahilinde bulunup da ötedenberi geçimleri kendi vasıtalarile iç pazarlara getirip sattıkları kereste, odun ve kömüre bağlı olan köylülerin iştirak edeceği ufak partiler artırmaya çıkarılır.

Bu artırmalara, bu köylülerden başkaları iştirak edemez.

Zatî ihtiyaçları için tenzilâtli tarife ile verilen malların başkasına satılması yasaktır.

Madde 19 — Ormanların buldukları kaza ve bu ormanlara bitişik kazalar dahilindeki muhtaç köylülere ev, samanlık, ahır gibi zatî ihtiyaçları için kesme, taşıma masrafları ile tarife bedeli ödenmek şartile ve bu mntaka dahilindeki köylerin cami, mekteb ve köy yollarındaki köprülerinin yapılması ve tamiri için yalnız kesme ve taşıma masrafları alındıktan sonra lüzumu derecesinde ormanların istif edilmiş yerlerinden veya orman memurlarının göstereceği mahallerden kerestelik tomruk verilir.

Madde 20 — Ormanlardan çıkarılan kerestelik ve mahrukat-tan başka diğer her nevi orman mahsulleri de artırmaya çıkarılabileceği gibi geçimleri ötedenberi bu mahsulleri toplayıp satmaya bağlı olan 18 inci maddede gösterilen mesafe dahilindeki köylülere, tarife bedelini ödemek şartile, gösterilecek mntakada tayin edilecek müddetler içinde toplayıp çıkarmak üzere izin verilebilir.

Bu nevi mahsullerden salep, yer mantarı, kitle, çilek, soğan, kocayemiş, altç gibi toprak mahsulâtı ile meyvaları ve ağaçlı yerlerdeki otları toplayıcılardan (18 inci maddede gösterilenlerden başkaları olsa dahi) para alınmaz.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Ormanların kadastro

Madde 21 — Devlet ormanlarının kadastro orman idaresi tarafından yapılır. Kadastro işleri, biri sahanın tavsifatını gös-

teren yazı işlerinden, diğeri de haritadan ibaret olmak üzere iki gruba ayrılır.

Orman kadastrasına esas teşkil edecek olan haritaların alınması işine bu kanunun mer'iyeti tarihinde başlanarak 10 sene içinde ikmal edilir.

Madde 22 — Kadaströ, tahdidi yapılmış ve haritası alınmış yerlerden başlar ve kaza taksimatına göre ayrı ayrı olarak tesbit olunur.

Orman kadaströ işleriyle mülkiyet ve tasarruflardaki her türlü değişiklikleri ve bilâhara yapılacak tashihati, sair müte-nevvi işleri, vilâyetlerdeki orman başmühendisleri idare ederler.

BEŞİNCİ FASIL

Ormanların korunması

Madde 23 — Ormanlardan kaim kuru ağaç, kuru kök kesmek veya çıkarmak, kuru ağaçlardan kabuk ve çıra almak, salep, yer mantarı, kitre, soğan, kocayemiş, alç gibi toprak mahsulâtı ile meyvaları, kuru yaprakları, toplayıp götürmek ve her çeşit artık ve yerde yatık devrilmiş kuru ağaç, toprak, kum, çakıtaşı ve taş çıkarmak ve mazi, kozalak ve sair orman tohumları toplamak, ormanlarda avlanmak, orman idaresinden izin almağa ve bu idarenin tayin edeceği şart ve müddetlere bağlıdır.

Madde 24 — Devlet ormanlarının sınırları içinde maden araştırmak için Ziraat Vekâletinden, taş ocakları araştırmak için de orman idaresinden izin almak şarttır. Gerek evvelden ve gerekse yeniden ruhsat alan arayıcılar araştırmaya başlamadan evvel arıyacağı yeri Ziraat Vekâletine veya orman idaresine haber vermeğe ve izin almağa ve ormanlara zarar gelecek hallerde orman idaresinin göstereceği tedbirleri kabul etmeğe ve yapmağa mecburdurlar.

Taşocağı işletmek için Ziraat Vekâletinden ve maden işletmek için İcra Vekilleri Heyetinden karar alınmak şarttır. Bu kararlar verilirken her hangi taşocağı veya madenin işletilmesinin ormana vereceği zarar göz önünde tutulur.

Madde 25 — Devlet ormanları içinde yeniden yerleşilmesi ve ormanların Devlet tarafından işletilmesine ve muhafazasına müteallik yapılacaklardan başka her çeşit binalar ve ağıl inş'ası ve hayvanların barınmasına mahsus yerler yapılması ve yeniden tarla açılması yasaktır.

Ormanlarda umumî sıhhat ve emniyet ve menfaat icabı yapılacak her nevi bina ve tesisat ile orman hasılatı işliyecelerinin yapacakları bina ve tesisat için Ziraat Vekâletinden izin almak lâzımdır.

Madde 26 — Ormanların sınırlarından dört kilometreye kadar uzaklıkta olan yerlerde yeniden her çeşit fabrika yapmak dahi Ziraat Vekâletinin iznine bağlıdır. Ormanlara yakın müessese ve fabrikalardan çıkıp ormanlara zararı dokunan gazların zararını fenne göre azaltmağa ve gidermeğe sahipleri mecburdur.

Madde 27 — Ormanlar içinde bulunan Devlet ve köy yolları ile köylerin su yollarının tamirinde tamire başlanırken mahallî orman idaresine haber verilir.

Madde 28 — Orman sınırları dışında ve bu sınırlardan 500 metre mesafeye kadar olan yerlerde yapılacak kireç, kömür, katran, trebentin ve daha başka buna benzer ocakların yapılması orman idaresinin iznine bağlıdır.

Madde 29 — Orman sınırları dışında ve bu sınırlardan 100 metre mesafeye kadar olan yerlerdeki hızarlar istimlak olunabilir.

Sahipleri bunları söküp götürmek isterlerse onlara müsaade olunur.

Madde 30 — Doğrudan doğruya orman mahsulâtını işletmek üzere yeniden kurulacak her nevi fabrikaların açılması Ziraat Vekâletinin iznine bağlıdır. Vekâlet bu izni verirken kurulacak fabrikaların kuvvetini, ormanların işletilmesindeki fennî tahammülü ve mevcut fabrikaların sayısını göz önünde tutar.

ALTINCI FASIL

Devlet ormanlarının işletilmesi ve amenajmanı

Madde 31 — Devlet ormanları, Devlet tarafından işletilir.

Madde 32 — Orman işleri ve her türlü işletmeler Ziraat Vekâletine bağlı hükmî şahsiyeti haiz ve mülhak bütçe ile idare olunan Orman Umum Müdürlüğü tarafından yapılır.

Bu müdürlüğün teşkilâtı ve vazifelerini ifa tarzı ayrı bir kanun ile tesbit olunur.

Madde 33 — Kesilecek ağaçlar koru ormanlarında numaralanır ve dipleri Devlet çekici ile damgalanır, numara ve damga dip kütükte kalacak surette kesilir. Dip kütüğün yüksekliği dip kutrunun yarısını geçemez. Baltıklarda ise kesilmiyerek kalacak olan ağaçlar iyice belli olacak şekilde işaretlenir.

Madde 34 — Devlet orman çekici modeli, yapılacak nizamname de gösterilir.

Çekicinin aid olduğu memurlardan gayrisi tarafından kullanılması yasaktır.

Madde 35 — Her tomruk tam ortasından kabuksuz olarak haçvari pergel ile ölçülür. Numarası, kalınlığı, boyu, nevi deftere yazılır. Mahrukat odunu kabuklu olarak ster üzerinden kaydolunur.

Madde 36 — Parası verilmeden ve nakliye tezkeresi alınmadan, istif yerlerinden nakliyat yapılamaz. Nakliyat orman idaresinin göstereceği yollardan yapılır. Nakliye tezkereleri daima nâkillerin üzerinde bulunup talep vukuunda gösterilir.

Madde 37 — Ormandan çıkan kerestelik hasılatın bedel tarifeleri mintakalar itibarile ve piyasa rayiçlerine göre Orman Umum Müdürlüğü tarafından tanzim edilerek, Ziraat Vekâletince tasdik olunur.

Diğeri nevi orman hasılatının bedel tarifeleri her kazada mahallî piyasalar göz önünde tutulmak şartile, orman idaresinin o kazadaki en büyük memurunun iştirakile idare heyetleri tarafından tanzim edilerek Orman Umum Müdürlüğü tarafından tasdik olunur.

Madde 38 — Ormanlar, baltahk ve koru usullerine göre tanzim ve Orman İşleri Umum Müdürlüğü tarafından tasdik olunacak amenajman plânlarına tevfikân işletilir.

Madde 39 — Devlet ormanlarındaki kat'iyat ve istif her revire göre hazırlanan amenajman plânlarına müsteniden orman idaresi tarafından yapılır.

Her tomruk kesildiği mahalden numaralandıktan ve orman çekici ile damgalandıktan sonra istif mahallerine sevk olunur. Damgasız tomrukların taşınması yasaktır.

Tomruk istihsalinden sonra ormanda bakiye kalan enkazın toplanıp çıkarılması için orman idaresi köylülere müsaade vermekte muhtardır. Bu kısmın istif olunması şart olmadığı gibi mukabilinde bir bedel de alınmaz.

Madde 40 — Büyük mikyasta ve mühim tesisatı icab ettirecek olan ormanlar İcra Vekilleri Heyeti tarafından karar verilmek şartile orman idaresile millî sermayeli Türk şirketleri veya millî bankalar tarafından müştereken işletilebilir.

YEDİNCİ FASIL

Otlak ve mer'a işleri

Madde 41 — Devlet ormanlarının ağaçlı yahut ormandan açılmış çıplak yerlerinde yaylak, kışlak, otlak ve sulama gibi

hakları olanlar bu haklarının taallük ettiği kısımlar ormanların içinde bulunuyorsa orman idaresi tarafından gösterilecek yollardan girip çıkmağa ve ağaçlarla fidanlara zarar yapılmaması için idare tarafından alınacak diğer nevi tedbirlere riayete mecburdurlar. Bu hak sahipleri tiftik keçisi, kara keçi ve deve hayvanlarını bu yerlere sokamazlar.

Madde 42 — Devlet ormanlarındaki otlaklara hayvan sokulup otlatılmasına orman mühendisleri tarafından tanzim ve mafevk orman başmühendislerince tasdik olunacak plânlara göre Orman Umum Müdürlüğünün izni ile müsaade olunur.

Plânda, otlatılacak hayvanların cins ve neveleri gösterilir.

Yanmış olan orman yerlerine hiç bir suretle hayvan sokulamaz.

Plânlar, otlak zamanından evvel tanzim ve tasdik olunur.

Kuraklık gibi fevkalâde ahvalde Ziraat Vekâletinin izni ile muvakkat olarak Devlet ormanlarının zarar vermiyecek yerlerinde hayvan otlatılabilir.

SEKİZİNCİ FASIL

Muhafaza ormanları

Madde 43 — Ormansızlık yüzünden arazi kayma ve yağmurlarla yıkanma tehlikesine maruz olan yerlerdeki ormanlarla meskûn mahallerin havasını, demiryollarını, şosaları, ziraat edilen mahalleri çiğ, sel gibi zararlardan koruyan ve buraları toz fırtınalarına karşı muhafaza eden, nehir dolmalarının önüne geçen, memleket müdafaası için muhafazası zarurî olan ormanlar İcra Vekilleri Heyeti kararla muhafaza ormanı olarak ayrılabilirler.

Madde 44 — Mülkiyeti Devletten başkasına aid olan ormanların muhafaza ormanı olarak ayrılması icab ederse bu ormanlarla alélumum muhafaza ormanlarının tamamlanması için bunlara eklenmesi lâzım gelen yerler İcra Vekilleri Heyeti kararla istimlak olunur.

Madde 45 — Muhafazaya ayrılan ormanlar belli olacak surette münasib işaretlerle sınırlanır.

Madde 46 — Muhafaza ormanlarının korunması bunlardan ne dereceye kadar kat'iyat yapılabileceği ve ne suretle istifade edilebileceği Orman Umum Müdürlüğü tarafından tayin edilip Ziraat Vekilligince tasdik olunacak hususî usul ve şartlara bağlıdır.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Umuma mahsus ormanlar

BİRİNCİ FASIL

Sınırlama ve harita

Madde 47 — Köy, belediye, idarei hususiye gibi âmme müesseselerine aid umuma mahsus ormanların sınırlanması işini dahi beşinci maddede yazılı tahdid komisyonları yapar. Komisyonların masrafı Devlete, sınırlama işleri ve masrafları alâkadar müesseselere aiddir.

Madde 48 — Umuma mahsus ormanların içinde veya ormandan açılmış çıplak yerlerindeki otlak, yaylak, kışlak ve sulama gibi haklar, açılmış tarlalar ve her nevi malların ormana ziyarı dokunduğu anlaşılırsa Orman Umum Müdürlüğünün muvafakatile alâkalıları bunları istimlak edebilir.

Madde 49 — Umuma mahsus ormanların komisyonlarca tahdid olunacak sınırlarını alâkadarları tahdid tarihinden itibaren iki sene içinde hendek açmak, kuru duvar yapmak, sabit kayalar üzerinde işaretler hakketmek veya yeniden sabit işaretler dikmek suretile belli etmeğe mecburdurlar.

Madde 50 — Umuma mahsus ormanların haritalarını, orman idaresi yapar. Bu iş için dahi müesseselerden masraf istenemez.

İKİNCİ FASIL

Umuma mahsus ormanların idaresi ve korunması

Madde 51 — Umuma mahsus ormanların idaresi ve korunması, bu kanun hükümlerine göre bunlara sahip olan müesseselere aiddir.

Madde 52 — Umuma mahsus ormanların korunması bu müesseseler tarafından seçilip orman idaresince kabul olunan bekçiler marifetile temin olunur. Vüs'ati 1000 hektara kadar olan ormanlar için bir bekçi tayini mecburidir. Daha geniş ormanlarda her bin hektar ve küsuru için birer bekçi ilâve ve beş bekçiye bir bekçibaşı ve 5000 hektara varan saha için ayrıca bir mühendis veya fen memuru tayin olunur. Mühendis veya fen memurunun tayini Orman Umum Müdürlüğüne aiddir. Bunların ücret ve maaşlarını orman sahipleri öder.

Madde 53 — Devlet ormanlarına aid 24, 25, 26, 28, 33, 35, 36, 41 ve 42 nci maddeler hükmü umumî ormanlarda da tatbik olunur.

Madde 54 — Umumî ormanlarda Devlet ormanlarına aid 23 üncü maddede yazılı şekilde istifade edeceklere izin verme salâhiyeti bu ormanlara sahip olan müesseselerin salâhiyetli memurlarına aiddir. Ancak müesseseler Orman Umum Müdürlüğünün bu ormanlara zarar gelmemesi bakımından bu nevi istifadelerin tahdidi veya tanzimi yolunda göstereceği tedbirlere riayete mecburdurlar.

Madde 55 — Umumî orman sahipleri icab ederse bedel tarifelerini kendileri yaparlar.

ÜÇÜNCÜ FASIL

İşletme ve imar işleri

Madde 56 — Umumî ormanları ya sahipleri işletir veya işletmeyi başkasına verebilirler. Ancak bunlar orman idaresi tarafından parasız olarak tanzim edilecek amenajman plânlarına göre işletilir. Bu plânlara riayeti idare kontrol eder.

Madde 57 — Umumî orman sahipleri orman idaresinin nezareti altında ve göstereceği şekilde ormanları imar etmek, vasıflarını yükseltmek ve ormanlar içinde mevcut yaylak, kışlak ve mer'a haklarının istimaline hâlel vermemek şartile orman sınırları içindeki açık ve yangın görmüş ve seyrekleşmiş kısımları ağaçlandırmak vazifesile mükelleftirler.

Madde 58 — Bilûmum masrafları varidatından mahsub edilmek ve varidat fazlaları kendilerine verilmek üzere sahiplerinin teklif ve rızaları üzerine bu kabil ormanların korunmaları, fenni idareleri ve işletilmeleri orman idaresince deruhde olunabilir.

Madde 59 — Umumî ormanların toprağı ile birlikte şahıslara veya müesseselere devir ve temlik İcra Vekilleri Heyetinden izin almağa bağlıdır.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Vakıf ormanları

BİRİNCİ FASIL

Vakıf ormanların idareleri ve tâbi olacağı hükümler

Madde 60 — Evkafı sahiha ormanlarile hukuku tasarrufları mevkuflar olan ormanlar hususî orman hükmüne tâbi olup bunların idare, muhafaza ve işletilmeleri mütevellilerine veya Evkaf Umum Müdürlüğüne aiddir.

Madde 61 — Yalnız âşar ve rüsumatı mevkuf olan ormanlar Devletin olup bunlar Devlet ormanları hakkındaki hükümlere tâbidir.

Madde 62 — Evkafı mazbutedae olan vakıf ormanlarının bilûmum masrafları varidatından mahsub edilmek ve varidat fazlaları evkafa verilmek üzere fennî idareleri, korunmaları ve işletilmeleri hususunun orman idaresine verilmesine İcra Vekilleri Heyetince karar verilebilir.

BEŞİNCİ KISIM

Hususî ormanlar

BİRİNCİ FASIL

Sınırlama ve harita

Madde 63 — Hususî orman sahipleri bu kanunun mer'iyeti tarihinden itibaren iki sene içinde ormanlarının sınırlarını tahdid ederek bu sınırları hendek açmak, kuru duvar yapmak, sabit kayalar üzerine işaretler hak etmek veya yeniden sabit işaretler dikmek suretile belli etmeğe mecburdurlar.

Madde 64 — Hususî orman sahipleri nizamname ile tesbit olunacak zaman ve şekilde ormanlarının haritalarını yapıp orman idaresine vermeğe mecburdurlar. Bu müddet içinde yaptırıp vermedikleri takdirde bu ormanların haritaları orman idaresi tarafından yaptırılır ve masrafları sahiplerinden alınır.

İKİNCİ FASIL

İdare ve korunma

Madde 65 — Hususî ormanların idareleri, korunmaları ve işletilmeleri bu kanun hükümlerine göre sahiplerine aiddir.

Madde 66 — Hususî orman sahipleri 52 nci maddede gösterilen nisbet ve genişliğe göre tutacakları bekçi, bekçibaşı, mühendis veya fen memuru ile ormanlarını muhafaza ve idareye mecburdurlar. Bunların nizamnamede gösterilecek şerait ve evsafı haiz olmaları ve orman idaresince kabul edilmiş bulunmaları lâzımdır. Koruma işini orman sahipleri yapmadığı takdirde bu iş orman idaresince deruhde olunur ve masrafları sahiplerinden alınır.

ÜÇÜNCÜ FASIL

İşletme ve imar işleri

Madde 67 — Hususî ormanlar sahipleri tarafından yaptırılıp orman idaresince tasdik olunacak amenajman plânlarına göre işletilir. Bu plâna riayeti idare kontrol eder. Tayin olunacak müddet içinde bu plânları yaptırıp tasdik ettirmiyenlerin amenajman plânları orman idaresince yapılır ve masraf kendilerinden alınır.

Madde 68 — Devlet ormanları hakkındaki 24, 26, 28, 33, 35, 41 inci maddelerle parası verilmeden kaydı müstesna olmak üzere 36 nci maddesi ve son fıkrası hükmü müstesna olmak üzere 42 nci madde hükümleri hususî ormanlarda da tatbik olunur.

Madde 69 — Hususî ormanların sahipleri isterlerse bilûmum masrafları varidatından mahsub edilmek ve varidat fazlaları kendilerine verilmek üzere bu ormanların fennî idareleri, korunmaları ve işletilmeleri orman idaresince deruhde olunabilir.

Madde 70 — Hususî ormanların ruhsatname ve nakliye tezkereleri hususî olarak diğer ormanlarınkinden ayırt edilecek bir şekilde yapılır.

Madde 71 — Sahipli koru ormanları bin ve baltalıklar da iki yüz hektardan küçük parçalar teşkil edecek şekilde ne parçalanıp satılabilir ve ne de mirasçılar arasında taksim olunabilir.

Madde 72 — Sahipli ormanların satışları ve intikalleri tapu memurluklarınca aid oldukları mahallî orman idaresine bildirilir.

Madde 73 — Hususî orman sahipleri orman idaresinin vereceği plân dairesinde ormanlarının kat'iyat veya yangın sebebiyle seyrekleşmiş kısımlarını ağaçlandırmağa ve mevcut ağaçların muhafazası için lâzım gelen imarları yapmağa mecburdurlar.

Madde 74 — 71 inci maddede yazılı veya daha fazla miktarda olan sahipli ormanların sahipleri müteaddid olursa bunlar içlerinden birini veya bir başkasını orman idaresine karşı mes'ul bir müdür olarak göstermek mecburiyetindedirler. Göstermedikleri takdirde orman idaresinin şeriklerden birisini mes'ul müdür seçmeğe hakkı vardır.

Madde 75 — Sahipli ormanlarda bunların sahipleri orman mühendisleri tarafından verilen raporlarla tesbit edilecek emraz ve haşeratın tedavi ve imhasını ve her türlü tathirat icrasını temine mecburdurlar. Tayin edilecek müddet içinde orman sahipleri bunları yapmazlarsa bu işler orman idaresince yapılır ve masrafları kendilerinden alınır.

Madde 76 — Vakıf ve şahıslara aid ormanlardan, amenajman plânlarında senelik tahammül olarak tesbit olunan kerestelik ve mahrukat miktarından ormanın bulunduğu mntaka Devlet kaim ağaç tarifesinin dörtte biri ormanın işletilip işletilememesine bakılmaksızın her malî sene için maktuan orman hasılatı resmi olarak iki taksitte alınır. Taksitin biri malî yıl başında, diğeri altı ay sonra alınır. Gününde bu resmi vermeyenler hakkında Tahsili Emval Kanunu tatbik olunur.

ALTINCI KISIM

Müşterek hükümler

BİRİNCİ FASIL

Ağaçlandırma ve imar işleri

Madde 77 — Orman Umum Müdürlüğü Devlet ormanlarının vasıflarını yükseltmek ve mevcut yaylak, kışlak ve mer'a haklarının istimaline hâlel vermemek şartile orman sınırları içindeki açık yangın görmüş ve seyrekleşmiş kısımları ağaçlandırmak vazifesile mükelleftir.

Madde 78 — Orman mefhumu dışında kalan yerlerde Devletin her hangi bir dairesi tarafından yeniden orman yetiştirilmesine lüzum gösterilirse buna Vekiller Heyetince karar verdikten sonra istimal ve tesis masrafları alâkalı daireye aid olmak üzere Orman Umum Müdürlüğüne hazırlanacak ve Ziraat Vekâletince tasdik edilecek ağaçlandırma plânlarına göre o yerler orman idaresi tarafından ağaçlandırılır ve buralar orman siciline alınarak hasılatı bakım masrafına karşılık olmak üzere orman idaresine bırakılır.

Madde 79 — Devlet ormanlarının sınırları içindeki ırmak ve çay kenarlarını ve bunların kaynaklarını tanzim etmek, sellerin husulüne ve yer kaymalarına mâni olacak her türlü tahkimat ve imalâtı yapmak orman idaresinin vazifesidir. Ancak Devlet ormanı içinden geçen şimendifer hattının şosaların ve her nevi tesisatın tahkimi ve tamiri orman idaresine malûmat verilerek alâkadar daire veya bunların sahipleri tarafından yapılır.

Madde 80 — Muayyen bir ormanı olmiyan ve muhiti itibarile ağaçsız olan mntakalardaki köy ve belediyeler kendi hududları içinde en az beş hektar vüsatında bir orman yetiştirmekle mükelleftirler. Bu mükellefiyete tâbi olacak köy ve belediyeler ve bunların yetiştireceği ormanın cinsi ve yeri orman

idaresinin en büyük memurunun iştirakile vilâyet ve kaza idare heyetlerince belli edilir.

Bu suretle orman yetiştirilecek yerlerde bu işe elverişli, Devlete aid arazi mevcut ise bu arazi, menşei ne olursa olsun köy veya belediye şahsiyeti hükmiyesi namına meccanen terk ve temlik olunur. Verilecek arazi miktarını ihtiyaca göre mahallî idare heyetleri tayin eder. Böylece arazi temin edemiyenler intifai umuma aid yerlerle köyün ve belediyenin gelir kaynağı olan yerlerden fazlasını kısmen veya tamamen köylerde ihtiyar heyetleri, belediyelerde belediye meclisleri kararı ve en büyük mülkiye memurunun tasdiki ile bu işe tahsis edebilirler.

Bu yollardan birisile arazi temin edemiyen köy veya belediyeler, bu iş için icab edecek araziye köy ve belediyelerin istimlak kanunlarına göre ve istimlak suretile tedarike mecburdurlar.

Madde 81 — Orman idaresi, orman yetiştirecek olan köy ve belediyelerin fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere muntaka orman fidanlıkları tesisine mecburdur. Fidanlıkların tesisinde bu kabil köy ve belediyelere yakınlığı ve fidanların cins ve nev'ini tayinde muhite uygunluğu gözetilir. Fidanlar, alâkalılara fidanlıkta bedelsiz tevzi olunur.

Madde 82 — Orman yapılacak olan bu sahalar, orman memurunun, bu memurun bulunmadığı yerlerde ziraat memurunun daimî murakabesi altındadır.

Ancak, ağaçlandırılacak yerlerin, ağaçlandırılması, korunması ve yetiştirilmesi ve bunlara aid masrafların köy ve belediye bütçelerine konma tarzı Dahiliye ve Ziraat Vekâletlerince müştereken hazırlanacak talimatname ile tesbit ve tanzim olunur.

Madde 83 — Şimendifer idareleri, Devlet, vilâyet, belediye ve köyler yeniden yapacakları demiryolları ve şoselerin kenarlarına fidan dikmek, bunları yetiştirmek ve korumakla mükelleftirler.

Şimdiye kadar yapılmış olan demiryolları ve şose kenarlarını da böylece tedricen ağaçlandırmaya mecburdurlar.

Madde 84 — Ağaç sevgisini körpe ve genç dimağlara kuvvetle aşlamak için bütün ilk ve orta mekteb talebelerile askerlere ağaçların faydalarını zihinlere yerleştirecek dersler okutturulması, bahçeleri müsaid ise mekteb ve kışlalarda her yıl ağaç diktirilmesi ve bunların korunması için Ziraat Vekâleti ile birlikte Millî Müdafaa ve Maarif Vekâletleri bir program hazırlayıp tatbik ederler.

Madde 85 — Her vilâyette valiler senenin muayyen mevsiminde ağaç bayramı tertib etmekle mükelleftirler. Bu bayramlarda her vatandaş avlusuna, yol kenarlarına, boş yerlere ağaç dikmeye ve bunları koruyup yetiştirmeye davet olunur. Fazla ağaç yetiştirenlere mükâfatlar verilir. Bayramın ne zaman başlayacağı, kaç gün devam edeceği ve ağaç yetiştirenlerden kimlere ne miktar mükâfat verileceği vilâyet idare heyetlerince tesbit ve ilân edilir. Hususî idareler, belediyeler, köy ihtiyar heyetleri bu bayramlar için lüzumu olacak fidanları ve verilecek mükâfatı temin ve tedarik ederler. Ziraat Vekâletinin fidanlıklarından da mümkün mertebe istifade olunur.

Madde 86 — En ufak parçası yarım hektardan ve parçaları yekûnu bir hektardan aşağı olmamak şartile yeni ağaçlandırılan arazi sahibi, teşcirden itibaren yirmi sene için bu sahalara aid bütün vergilerden muaf tutulur.

Bu sahaları orman halinde muhafaza etmeyenlerden vergi muafiyeti kaldırılır.

Hâli arazide ağaçlandırma yapmak isteyenler vali veya kaymakama müracaat ederler. Bu yerlerin hâli araziden olduğu anlaşıldıktan sonra orman memurları tarafından yapılacak ağaçlandırma plânına göre ağaçlandırma işine vilâyet veya kaza idare heyetlerince izin verilir.

Orman teşkilâtı bulunmayan vilâyetlerde ağaçlandırma plânını ziraat memurları yapar. Plânlar meccanen yapılır.

Ağaçlandırılan saha; ağaçlandırılmasını takib eden beşinci senenin sonunda idare heyetleri kararile ağaçlıyana temlik edilir. Ağaçlanan sahayı orman halinde muhafaza etmeyenlerden temlik edilen yer geri alınır.

Madde 87 — Orman sınırları dışında olup da yeniden orman yetiştirilmesine Vekiller Heyetince karar verilecek olan yerler Orman Umum Müdürlüğünce hazırlanıp Ziraat Vekilligince tasdik edilecek ağaçlandırma plânlarına göre orman idaresi tarafından ağaçlandırılır.

İKİNCİ FASIL

Orman yangınlarının söndürülmesi

Madde 88 — Ormanların içinde ve yakınında ateş veya yangın alâimi görenler bunu derhal orman idaresine veya en yakın muhtar, jandarma daireleri veya mülkiye âmirlerine haber vermeğe mecburdur.

Madde 89 — Ormanlarda yangın olduğunda yangına yakın köy ve beldelerin 18 yaşını bitirip elli yaşını doldurmamış bütün erkek nüfusu beraberlerinde mevcut balta, kürek, kazma, testere gibi yangın söndürmeğe yarıyacak aletleri ile yangın yerine gitmeğe ve yangını söndürmeğe mecburdurlar.

Bu gelenler yangını söndürmeğe kâfi gelmezse daha ilerideki köy ve belde halkından mükellef olanlar da yangın yerine gönderilirler. Aynı şekilde vali, kaymakam, nahiye müdürü ve köy muhtarları ve civarındaki asker ve jandarma kıt'a kumandanları yangın mahalline yardımcı göndermeğe ve icabında bizzat gitmeğe mecburdurlar.

Madde 90 — Yangın söndürülmesinde çalışanların bu yüzden hasara uğrıyan malları Devlet ormanlarında orman idaresi; diğer ormanlarda alâkalıları tazmine mecburdurlar.

Madde 91 — Ormanlarda yangın söndürülmesi için gideceklerin muayyen tarifeli vasıta ile hareket ettikleri takdirde ücreti orman idaresi tarafından ödeneceği gibi müstacel zamanlarda salâhiyetli memurların görecekları lüzum üzerine bunlar kamyon, araba gibi diğer vasıtalarla da gidebilirler. Bunların ücreti de orman idaresi tarafından ödenir.

Bunlara söndürme işinde çalıştıkları müddetçe Devlet ormanlarında orman idaresi, diğer ormanlarda alâkalılar tarafından parasız ekmek verilip başkaca ücret verilmez.

Madde 92 — Yangın söndürülürken sakatlananlara sakatlık derecesine göre ve ölenlerin ailesine, polis ve jandarma efradına verilen tazminat kadar Devletçe para verilir. Yaralananlar en yakın hastaneye sevk edilirler. Bütün hastaneler bu gibi sakatlananları hemen kabule mecburdur. Devlet ve âmme müessesesi hastanelerinde bunlar parasız bakılır. Hususî hastanelerde bakma parasını orman idaresi öder.

Madde 93 — Orman yangınları için çekilen telgrafları, telgrafhane, demiryol istasyon memurları parasız ve acele çekmeğe ve telgrafı alan memurlar da bunu hemen mahalline göndermeğe mecburdurlar.

Madde 94 — Mahallî Hükümetin veya orman memurlarının sevk kâğıdı üzerine istasyon memurları yangını söndürmek üzere gidecek olanları asker tarifesiyle ve mahsubu bilâhara yapılmak üzere yangına civar olan mahalde indirmek şartile yolcu veya marşandiz katârile göndermeğe mecburdurlar.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Ormanlardaki artıkların temizlenmesi

Madde 95 — Bütün ormanlarda yapılacak kesimlerden kalacak ve zarar verecek olan artıkların ya ormanın boş mahallinde toplatılması veyahut orman haricine çıkarılması mecburidir.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Orman memurlarının tahlifi ve silâh taşıma hakları

Madde 96 — Bütün orman mühendis, fen memuru, idare, koruma memurları vazifeye başlamazdan evvel buldukları kaza veya vilâyet merkezlerindeki sulh hâkimleri tarafından yemin ettirilerek buna dair kendilerine bir vesika verilir.

Yemin: Vazifemi ifa ederken Cümhuriyet kanunlarının hükümlerinden ayrılmıyacağıma, doğruluk ve namuskârlık icablarına riayet edeceğime ant içerim: şeklinde olur.

Madde 97 — Bütün ormanlarda vazife gören memur ve müstahdemler memuriyet derecelerine göre şekilleri nizamname ile tesbit edilecek elbise giyeceklerdir.

Bunların her birisi Orman Umum Müdürlüğünce verilmiş bir hüviyet cüzdanı taşıyacaklardır.

Madde 98 — Orman mühendis ve fen memurlarile idarece münasib görülecek diğer memurlar, bekçibaşılar ve bekçiler Hükûmetin seçeceği bir silâh ile teçhiz olunurlar.

Orman bekçileri ve bekçibaşıları orman suçlarına aid delilleri bir zabıt varakasile tesbit, musaderesi icab eden malları zabt ve icabında suç faillerini yakalamak vazifesile mükelleftirler.

Orman bekçileri ve bekçibaşıları kendi mıntakaları dahilinde her nevi suç faillerini yakalamakta, zabitanın talep edeceği muaveneti yapmaya da mecburdurlar.

Madde 99 — Her sınıf orman bekçi ve bekçibaşıları muvazzaf oldukları orman mıntakalarında av tezkeresi olmıyanların ve orman idaresinden izin almamış olanların avlanmalarını meneder ve zabıta saydiye nizamnamesi hükmüne göre bu gibilerin av silâhlarını dahi musadereye salâhiyetlidirler.

Madde 100 — 98 inci maddeye göre silâh taşımaya salâhiyeti olan orman memurları kendilerine verilen silâh ve levazımını temiz tutmağa mecburdurlar. Bunları hiç bir sebep ve bahane ile başkalarına veremez ve satamazlar. Aksi harekette bulunanlar inzıbatî cihetten 2049 numaralı kanun hükümlerine ve cezaî cihetten de Türk Ceza Kanunu hükümlerine tâbi tutulurlar.

Madde 101 — Silâh taşımaya salâhiyetli olan orman memurları ancak Türk Ceza Kanununun 49 uncu maddesinde yazılı hallerde silâhlarını kullanabilirler.

Madde 102 — Umuma mahsus ormanlarla hususî ormanlardaki bekçi ve bekçibaşıları dahi Devlet ormanlarındaki bekçi ve bekçibaşılardan vazife ve salâhiyetlerini haizdirler.

BEŞİNCİ FASIL

Cezaî hükümler

Madde 103 — Bu kanunun ikinci maddesine göre ağaç kat'iyatı orman idaresinin iznine tâbi tutulan mıntakalardaki ağaçları bu idareden izin almadan kesenler, sökenler veya bu ağaçların kurummasını icab ettirir işleri yapanlar Ceza Kanununun 516 ncı maddesinin 1 inci fıkrasında yazılı ceza ile cezalandırılır. Eğer bunları ağaçların sahipleri yaparlarsa bir aya kadar hafif hapis veya 20 liradan 100 liraya kadar hafif para cezasına mahkûm edilirler.

Madde 104 — 17, 18 ve 19 uncu madde hükümlerine göre zatî ihtiyaçları için kendilerine verilen kerestelik ağaç veya mahrukâtı başkasına satanlar, satılan şeyin miktarı nazarı itibara alınarak 100 liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır.

Madde 105 — Ormanlardaki yaş ağaçların kabuğunu soyanlar, ve bu ağaçları yaralıyanlar, boğanlar, tepelerini veya tekmiil dallarını koparanlar veya kesenler, bunlardan çıra ve

yalamuk çıkaranlar, burç alanlar, orman örtüsünü kaldıranlar, orman toprağını kuvvetlendirmek için dikilen her çeşit nebatları zedeliyenler veya koparanlarla ruhsatsız ağaç kesenler yapılan zararın ehemmiyeti nazarı itibara alınarak bir haftadan altı aya kadar hapis ve beş liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır. Ağaç kesmeden gayri hallerde yapılan zarar çok hafif olursa yalnız para cezası hükmedilir. Bu suretle çıkarılan ağaç ve mahsullerin musaderesine de karar verilir. Taleb halinde ayrıca tazminata da hükmolunur. Bu tazminat Devlet ormanları için yapılan mıntaka tarifesinde gösterilen bedeldir.

Madde 106 — Geçen maddede yazılan işleri orman sahipleri yaparsa yapılan zararın miktarına göre bir haftadan üç aya kadar hapis veya beş liradan 500 liraya kadar ağır cezayı nakdî ile cezalandırılırlar.

Madde 107 — İzin almadan 23 üncü maddede yazılı işleri yapanlarla bu işleri yapması için orman idaresince tayin olunacak şartlara riayet etmiyenler bir aya kadar hafif hapis veya 30 liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır ve bu suretle çıkarılan mahsullerin musaderesine de karar verilir.

Madde 108 — 24 üncü maddeye göre izin almadan ormanlarda maden veya taş ocakları açanlar elli liradan iki yüz liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılırlar ve açtıkları ocaklar kapatılır başkaca zarar gelmiş ise tazmin ettirilir. İzinle bu nevi ocakları açanlar tayin olunacak tedbirlere riayet etmezlerse bu cezanın yarısı hükmolunmakla beraber bu tedbirlere riayet edilinceye kadar ocakları idarece işlemekten menolunur.

Madde 109 — 25 inci maddede yasak olduğu yazılı işleri yapanlarla bu maddede yapılması izne bağlı işleri izinsiz yapanlar 15 günden bir seneye kadar hapisle cezalandırılır ve talep halinde zarar varsa tazminata da hükmolunur.

Madde 110 — İzin almadan 26 ncı maddede yazılı yerlerde fabrika yapanlar 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır ve fabrikanın işlemesi men edilir. Bu yerlerde izinle yapılan fabrikalardan çıkan zararlı gazları orman idaresince tayin olunacak müddet içinde izale etmiyenlerden 50 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır ve zarar izale edilinceye kadar idarece fabrika işlemekten menolunur.

Madde 111 — 28 inci maddede yazılı işleri izin almadan yapanlar Türk Ceza Kanununun 526 ncı maddesinin 1 inci fıkrasındaki ceza ile cezalandırılır ve açılmış olan ocak kapatılır.

Madde 112 — Devlet çekicile damgalanan ağaçları keserken bu damgayı 34 üncü maddede yazılı şekilde dip kütükte bırakmayan veya yüksek kesenlerle nakliye tezkeresi almaksızın ormandan ağaç çıkaranlar ruhsatsız ağaç kesenlere verilecek ceza ile cezalandırılır. Nakliye tezkeresiz çıkarılan ağaçların musaderesine de karar verilir.

Madde 113 — Ormanda kesilen ağaçlardan yapılacak tomrukları damgasız olarak istif mahalline veya başka tarafa götürülenlerle her nevi ormanlarda 41 inci madde hükmüne muhalif hareket edenler 5 liradan 25 liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır. Damgasız nakledilen tomrukların musaderesine de karar verilir.

Madde 114 — 42 nci maddeye göre izin almaksızın her nevi ormanlara kasden hayvan sokanlar, sokulan hayvan adedi nazarı itibare alınarak bir aya kadar hafif hapis ve 50 liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır. Kayıdsızlık ve teseyyüb eserile hayvan girmiş ise veya mezkûr maddede yazılı surette gösterilecek şart ve tedbirlere riayet edilmemişse yalnız para cezası hükmolunur.

Madde 115 — Ormanların içinde veya yakınında ateş veya yangın alâimi görüp de bunu 88 inci maddede yazılı yerlere haber vermiyenler veya söndürülmesi mümkün olup da bunu söndürmiyenler 50 liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır.

Madde 116 — 89 uncu maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için salâhiyetli memurlar tarafından yangın mahaline gitmeleri emrolunduğu halde gitmiyenlerle gidip de çalışmıyanlardan kaymakam veya valinin kararile 5 liradan 10 liraya kadar hafif para cezası alınır. Bu kararlar kat'idir. Mezkûr maddede yazılı memurlardan yangın yerlerine yardımcı göndermiyenlerle alâka göstermiyenler Türk Ceza Kanununun 230 uncu maddesinin 2 nci fıkrasına göre cezalandırılır.

Madde 117 — Muhafazaya ayrılmış ormanlarda ormanlara müteallik suçları işliyenlerin müstahak olacakları ceza üçte birden yarıya kadar artırılarak hükmolunur.

Madde 118 — 63 üncü maddede yazılı müddet içinde ormanlarının sınırlarını muayyen işaretlerle billi etmiyen orman sahiplerinden 20 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır. Bu cezanın infazından sonra altı ay içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezlerse verilecek ceza elli liradan eksik olmaz.

Madde 119 — Hususî orman sahipleri 73 üncü madde hükmüne göre mükellef oldukları ağaçlandırma ve imar işlerini tayin olunacak müddet içinde verilecek plân dairesinde yapmadıkları ve 95 inci madde hükmüne göre temizleme mükellefiyetini yine tayin edilecek müddet içinde ifa etmedikleri takdirde kendilerinden 10 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır. Bu cezanın infazından sonra kendilerine yeniden verilecek münasib mühlet içinde yine yapmazlarsa bu işler orman idaresi tarafından yapılır ve masrafı kendilerinden alınır.

Madde 120 — 105, 106, 107, 112 ve 113 üncü maddelere göre musaderesine karar verilecek olan malları bunların kanunsuz olarak kesildiğini, nakledildiğini veya toplandığını bildiği halde satın alanlar, taşıyanlar, işliyenler, kabul edenler veya gizliyenler bu malların miktarına göre beş liradan 200 liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır ve malların bunların elinden musaderesine karar verilir. Musadere olunacak malları taşıyan vasıtalar dahi suçta medhali olmıyan kimselere aid olmamak şartile zabt ve musadere olunur.

Madde 121 — Ormanlardan verilen ağaç ve sair mahsulâtı tayin edilen müddetler içinde makbul mazereti olmaksızın çıkarmıyanların bu malları orman idaresince ya istif mahalline veyahut da münasib bir mahalle naklettirilir ve masrafı kendilerinden alınır. Keyfiyet mal sahibine yazı ile bildirilir. İhbardan sonra vuku bulan her türlü zarar ve ziyandan Devlet mes'ul olmaz.

Madde 122 — Ağaçlara vurulan resmî damga ve numaraları bozanlar ve orman sınırlarındaki taksimat ve saireye mahsus işaretleri ve levhaları kaldıranlar, belirsiz edenler, yerlerini değiştirenler bir aya kadar hafif hapis ve 50 liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır.

Madde 123 — Orman içinde kimlerin ne gibi ahvalde ateş yakacaklarına ve bu gibilerin ne gibi tedbirlere riayet edeceklerine dair nizamnamede gösterilecek şart ve ihtiyatî tedbirlere riayet etmiyerek ateş yakanlar ve ormanlar içine sönmemiş sigara atanlar Türk Ceza Kanununun 566 nci maddesinin birinci fıkrasına göre cezalandırılır.

Madde 124 — Orman mühendislerinin gösterecekleri lüzum üzerine mahallin en büyük mülkiye memuru kuraklık veya yangın olup da henüz söndürülmüş fakat sırayet ihtimalleri tamamen bertaraf edilmemiş olmak gibi fevkalâde zamanlarda muayyen bir müddet için ormanlara girmeği men ve oralarındaki işleme ameliyatının tatilini emredebilirler. Bunlara riayet etmiyenlerden 50 liraya kadar hafif para cezası alınır.

ALTINCI FASIL

Suçların takibi

Madde 125 — Orman bekçileri ve bekçibaşları orman suçlarına aid tutacakları zabıt varakalarını zaptedecekleri alâti cürmiye ve nakil vasıtaları ile derhal bağlı olduğu âmire gönderirler. Âmir de vakit geçirmeksizin bunları Cümhuriyet müddeumumisine tevdi eder. Hüviyeti anlaşılamıyan suçluları en yakın zabıta merkezine götürmeğe salâhiyetlidirler.

Madde 126 — Bu kanunda cezaları tayin edilen orman suçlarına müteallik davalar sulh hâkimleri tarafından görülür.

Orman suçlarına aid davalar mahkemelerce acele mevadandan sayılır.

Madde 127 — Orman suçlarından dolayı tutulan ağaç, tomruk, kereste, mahrukut ve sair mahsulât ile nakil vasıtaları bekçi ve bekçibaşlar tarafından zaptedilerek muhafaza edilmek üzere en yakın belediyeye veya köy muhtarına veya muhtarın vekiline bu da bulunmazsa ihtiyar heyeti azasından birine makbuz mukabilinde teslim olunur. Bunlardan çürüyecek ve bozulacak olanlarla muhafazası müşkül bulunanlar sulh mahkemesi kararile en yakın pazar mahalline götürülerek idarenin satış komisyonu marifetile ve açık artırma ile satılır. Masraflar çıktıktan sonra geri kalan para emanet olarak bankaya yatırılır. Mahkemece bunların iadesine karar verilirse mevcut olanlar aynen, satılanların bedelleri iade olunur ve nakil masraflarından başka hiç bir masraf alınmaz.

Madde 128 — Orman içinde kim tarafından kesildiği veya hazırlandığı belli olmıyan ağaçları ve sair orman mahsullerini orman idaresi usulen satar. Bunların bedeli irad kaydolunur.

Madde 129 — Orman bekçi ve bekçibaşları ormanlar içinde hüviyeti anlaşılamıyan ve hal ve vaziyetleri şüphe uyandıran kimseleri en yakın köy muhtarına veya ihtiyar heyetine veya zabıta merkezine götürüp teslim salâhiyetlidirler.

Muhtar veya ihtiyar heyetleri de hüviyetlerini tesbit edemedikleri bu gibileri zabıtaya teslim ile mükelleftirler.

Madde 130 — Ormanlarda başı boş görülen hayvanlar en yakın köy muhtarlarına veya belediyelere makbuz karşılığı teslim olunur. Hayvan sahibi zuhur edip zabıt varakasını imza ederse hayvan kendisine verilir. Muhtara veya belediyeye teslimden itibaren 15 gün içinde sahibi bulunmıyan hayvanlar idarece usulen satılarak bedeli bankaya yatırılır. Bankaya yatırıldıktan sonra bir sene içinde sahibi zuhur etmezse bu bedel orman idaresince irad kaydolunur.

Hayvan sahibi bakma masraflarını ödemeğe mecburdur.

Madde 131 — Orman suçlarından mütevellid aranmayı icat ettiren haller, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 97 nci maddesinde yazılı tehirinde mazarrat umulan hallerden sayılır ve bu aramaları, orman bekçi ve bekçibaşları mezkûr 97 nci madde hükmüne tevfiikan yaparlar.

Madde 132 — Bu kanunda cezaları tayin olunan orman suçluları için dava müruru zamanı bir sene ve ceza müruru zamanı iki senedir.

Muvakkat hükümler

Muvakkat madde 1 — Mülkiyeti Devletten başkasına aid ve bu kanunun mer'iyeti tarihinde mevcut olan ormanlardan:

A - Devlet ormanlarına bitişik olanlar; köylülerin şahsî mülkiyetinde olup da sahaları miktarı elli hektarı geçmiyenler hariç olmak üzere miktarları ne olursa olsun,

B - Devlet ormanlarına bitişik olmıyanlar; sahaları miktarı bin hektarı geçenler Devletçe istimlak olunur.

Köy ve belediye orta malı ormanlarla mazbut vakıflardan olan ormanlar bu hükümden müstesnadır.

Bu istimlâk muameleleri kanunun mer'iyeti tarihinden itibaren nihayet iki sene içinde ikmal olunur.

Muvakkat madde 2 — Birinci muvakkat madde mucibince istimlâk edilecek olan ormanların istimlâk bedeli 1936 malî yılındaki arazi vergisine esas olan kıymettir.

İstimlâk edilecek olan ormanın 1936 malî yılında arazi vergisine matrah olacak kıymeti bulunmadığı takdirde bu kıymet 2901 numaralı Arazi Tahrir Kanununda yazılı tahrir komisyonları marifetile 1331 yılı rayicine göre takdir edilerek usulü dairesinde kat'iyet iktisab ettikten sonra bunun 6 misli istimlâk bedeli addolunur.

Muvakkat madde 3 — İstimlâk edilecek ormanlar Ziraat Vekâletince mahallinin en büyük mülkiye memuruna bildirilir. Bunlar, tayin olunan kıymeti gösterir ihbarname ile bir ay içinde ferağ muamelesinin icrası lüzumunu usulü dairesinde sahibine tebliğ ederler. Bir ay içinde ferağ muamelesini icra etmeyenlerin rıza ve muvafakatlarına bakılmıyarak istimlâk bedeli Ziraat Bankasına tevdi edildikten sonra bu ormanlar Hazine namına, bir gûna harç ve resim alınmaksızın tapuda tescil edilirler.

Muvakkat madde 4 — Ormanların Devlet tarafından işletilmesi bütün ormanlar için def'aten tatbik edilmeyip vilâyetler üzerinde tedricen tatbik olunur ve nihayet on sene içinde ikmal edilir.

Muvakkat madde 5 — Bu kanun mer'iyet mevkiine girdiği tarihten evvel mukavele ile işletilmeleri hakikî veya hükmî şahıslara verilmiş olan Devlet ormanlarının işletilmeleri eğer mukavelelerindeki müddetler daha evvel hitam bulmıyorsa nihayet on seneyi geçmemek üzere İcra Vekilleri Heyeti kararile bu şahıslar uhdesinde bırakılabilir.

Bu hükümlere göre mukaveleleri feshedilecek olanlara verilecek tazminat bu işletme için orada yaptıkları lüzumlu tesisat ve inşaatın mukavelenin feshedildiği zamandaki bunların mukavele şartlarına göre Devlete intikal edip etmiyecekleri de nazara alınarak takdir edilecek kıymetlerinden ibaret olacaktır.

Muvakkat madde 6 — Devlet işletmesinin henüz teessüs etmediği yerlerde memleketin umumî veya mahallî kereste veya mahrukut ihtiyacı göz önünde tutularak tahammülleri müsaid olan ormanlardan muvakkat plân ve raporlarla ve kısa müddetli mukavelelerle kerestelik veya mahrukut ağaçları satışa çıkarılır.

Bunlardan başka maden ocaklarında kullanılacak direklerle resmî dairelerin telefon ve telgraf direkleri, travers ve köprü ve tünel ihtiyaçları için tahammülleri müsaid olan ormanlardan tarife bedelile ağaç verilir.

Muvakkat madde 7 — Devlet işletmesi henüz teessüs etmeyen yerlerde (18) inci maddenin 1 inci fıkrası ile (19) uncu maddede yazılı kimselere ihtiyaçları için o maddelerde gösterilen bedel ile kerestelik veya mahrukut için ağaç verilir.

(18) inci maddenin 2 nci fıkrasında yazılı geçimleri ötedenberi kendi vasıtaları ile iç pazarlara getirip sattıkları kereste, odun ve kömüre bağlı olan köylülerin iştirâk edebileceği miktarda kerestelik veya mahrukut için ağaçlar satışa çıkarılır.

Muvakkat madde 8 — Plânları yapıp tasdik edilinceye kadar vakıf ve hususî ormanlardan 76 nci madde mucibince alınacak hasılat resmî yerine katedecekleri kerestelik ve mahrukut için Devlet ormanları kaim ağaç tarifesinin nisfî, orman hasılat resmî olarak tahsil olunur.

Son maddeler

Madde 133 — Bu kanunun tatbik suretini gösterir bir nizamname yapılır.

Madde 134 — 1 kânunusani 1285 tarihli Orman Nizamnamesi ve zeyilleri ve tersane ve tophane idarelerine muktazi

kerestenin tedarik ve itasına dair 1 kânunusani 1285 tarihli nizamname ve devairi resmîyeye lüzumu olan ve fıkara ahaliye tevzi edilecek mahrukut ile ciheti askeriyyeye lüzumu olan telgraf ve telefon direkleri ve mahrukutun bilmüzayede tarife bedeli üzerinden resmî alınarak ita edilmesine dair 109 numaralı kanun ve meccanen kereste kat'ına müsaade itasına dair 239 numaralı kanun ve Devlet ormanlarından köylülerin intifa hakkına dair 484 numaralı kanun ile zeyli ve bilûmum ormanların fennî usul dairesinde idare ve işletilmeleri hakkındaki 504 numaralı kanun ile zeyli ve 2510 numaralı İskân Kanununun ormanlara taallûk eden hükümlerile bu kanuna muhalif bilûmum ahkâm mülğadır.

Madde 135 — Bu kanun hükümleri 1 haziran 1937 tarihinden itibaren yürümeğe başlar.

Madde 136 — Bu kanun hükümlerini İcra Vekilleri Heyeti yerine getirir.

I - Bu kanunla ilgili :

765 numaralı kanun 320

2049 " " 2143

2510 " " 2733

2901 " " 3220 sayılı Resmî Gazetede ve Tahsil Emval

Kanunu 313 numaralı Takvimi Vakayide, İkinci Tertib Düstur C. I S. 624 dedir.

II - Bu kanunun 134 üncü maddesile lâğvedilen :

a - 109 numaralı kanun 12

481 " " 70

504 " " 71 sayılı Ceridedei Resmîyede

b - 239 numaralı kanun Üçüncü Tertib Düstur C. 3 s. 87, 1 kânunusani 1285 tarihli Orman Nizamnamesi Birinci Tertib Düstur C. 2 s. 404 de ve Tersane ve Tophane İdarelerine muktazi kerestelerin tedarik ve itasına dair 1 kânunusani 1285 tarihli nizamname Birinci Tertib Düstur C. 2 s. 415 dedir.

Devlet dairelerinin vekâletlere tefriki ve siyasi müsteşarların vazifeleri hakkında kanun

Kanun №: 3117

Kabul tarihi: 8/2/1937

I

Vekâletler : Kabine

Madde 1 — Devlet daireleri, biri Başvekâlet olmak ve adedleri on ikiden az ve on altıdan fazla olmamak üzere vekâletlere ayrılır. "Devlet Vekili", denilen vekâletsiz vekiller de bu âdada dahildir.

Madde 2 — İcra Vekilleri Heyetinin kaç vekâletten tereküb edeceği, her kabine teşkilinde Başvekil tarafından gösterilen ve Cümhur Reisinin tasdikına iktiran eden kabine azasına göre taayyün eder.

II

Siyasi müsteşarlar

Madde 3 — Siyasi müsteşarların adedini ve hangi vekâlet işlerinde vazife göreceklerini Başvekil tayin eder ve kararnamesi ona göre tanzim ve tasdik olunur. Lüzumuna göre bir vekâlet için birden fazla siyasi müsteşar seçilebilir.

Madde 4 — Siyasi müsteşarların İcra Vekilleri Heyetinin içtimâna iştiraki Başvekilin davetile olur. Vekiller Heyetinde reyleri iştirâkidir.

Madde 5 — Siyasi müsteşarlar, kendilerine tevdi olunan muayyen işlerden dolayı şahsî mes'uliyet yüklenmiş olurlar. Ancak bu işlerden dolayı vekillerin Büyük Millet Meclisine karşı siyasi mes'uliyetleri tamamen bakidir.